

EBA/GL/2021/11

2021-11-09

Riktlinjer

för indikatorer för återhämtningsplaner

1. Efterlevnads- och rapporteringskyldigheter

Riktlinjernas status

1. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010.¹ I enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 ska de behöriga myndigheterna och finansinstituten med alla tillgängliga medel söka följa riktlinjerna.
2. I riktlinjerna fastställs Europeiska bankmyndighetens (EBA) syn på lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn eller på hur unionslagstiftningen bör tillämpas inom ett särskilt område. De behöriga myndigheter, enligt definitionen i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010, som berörs av riktlinjerna ska följa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin praxis (till exempel genom att ändra sina rättsliga ramar eller tillsynsrutiner), även när riktlinjerna i första hand riktas till finansinstitut.

Rapporteringskrav

3. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste de behöriga myndigheterna meddela EBA om de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, alternativt ange skälen till att de inte gör det senast (14.02.2022). Om ingen sådan anmälan inkommer inom denna tidsfrist kommer EBA att anse att de behöriga myndigheterna inte följer riktlinjerna. Anmälningar ska lämnas på det formulär som tillhandahålls på EBA:s webbplats med hänvisningen "EBA/GL/2021/11". Anmälningar ska skickas in av personer med befogenhet att rapportera om hur reglerna efterlevs på de behöriga myndigheternas vägnar. Alla förändringar i graden av efterlevnad måste också rapporteras till EBA.
4. Anmälningarna kommer att offentliggöras på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Syfte

5. I dessa riktlinjer specificeras, i enlighet med artikel 9.2 i direktiv 2014/59/EU², den minimiförteckning över kvalitativa och kvantitativa indikatorer för återhämtningsplanen som ska ingå i de återhämtningsplaner som utarbetas och bedöms i enlighet med artiklarna 5–9 i detta direktiv, enligt vad som närmare anges i artiklarna 3–21 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075³, lämpliga arrangemang för en regelbunden övervakning av dessa indikatorer, tidpunkterna för när planens åtgärder får vidtas, de åtgärder som ska vidtas med avseende på dessa indikatorer samt eventuella nödvändiga villkor för tillämpningen av artikel 9.1 i direktiv 2014/59/EU när det gäller dessa riktlinjer.

Tillämpningsområde

6. Dessa riktlinjer är tillämpliga på institut, enligt definitionen i artikel 2.1.23 i direktiv 2014/59/EU, som omfattas av de skyldigheter som fastställs i artiklarna 5–9 i detta direktiv, enligt vad som närmare anges i artiklarna 3–21 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075.
7. När det gäller institut som inte ingår i koncerner som omfattas av gruppbaserad tillsyn i enlighet med artiklarna 111 och 112 i direktiv 2013/36/EU är dessa riktlinjer tillämpliga på de enskilda instituten.
8. När det gäller institut som ingår i koncerner som omfattas av gruppbaserad tillsyn i enlighet med artiklarna 111 och 112 i direktiv 2013/36/EU är riktlinjerna tillämpliga på moderbolaget i unionen samt dettas dotterbolag.
9. Behöriga myndigheter kan specificera hur alla dessa riktlinjer eller en del av dem ska tillämpas på institut som omfattas av förenklade skyldigheter i fråga om återhämtningsplanerna i enlighet med artikel 4 i direktiv 2014/59/EU.
10. Behöriga myndigheter kan undanta institut som är värdepappersföretag från tillämpningen av vissa indikatorer eller villkor som fastställs i punkterna 21–23 om tillämpningen inte skulle vara förenlig

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

³ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075 av den 23 mars 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU med avseende på tekniska standarder för tillsyn som specificerar innehållet i återhämtningsplaner, resolutionsplaner och koncernresolutionsplaner, de minimikriterier som den behöriga myndigheten ska bedöma när det gäller återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner, villkoren för finansiellt stöd inom koncerner, kraven på oberoende värderingsmän, avtalsenligt erkännande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter, förfarandena och innehållet för anmälningskrav och underrättelse om uppskjutande samt resolutionskollegiernas operativa funktionssätt (EUT L 184, 8.7.2016, p. 1).

med värdepappersföretagets eller -koncernens återhämtningsplanering, mot bakgrund av dess affärsmodell liksom dess rättsliga struktur, riskprofil, storlek eller komplexitetsgrad.

Mottagare

11. Dessa riktlinjer vänder sig till behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i och 4.2 viii i förordning (EU) nr 1093/2010 och finansiella institut enligt definitionen i artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1093/2010 när dessa finansiella institut omfattas av riktlinjernas tillämpningsområde.

Definitioner

12. Om inget annat anges har de termer som används och definieras i direktiv 2014/59/EU, direktiv 2013/36/EU och direktiv (EU) 2019/2034 samma innebörd i dessa riktlinjer.
13. I dessa riktlinjer används följande definitioner:

Behörig myndighet	Behörig myndighet enligt definitionen i artikel 2.1.21 i direktiv 2014/59/EU och samordnande tillsynsmyndighet enligt definitionen i artikel 2.1.37 i samma direktiv, samt behörig myndighet enligt definitionen i artikel 3.5 i direktiv (EU) 2019/2034 och grupp-tillsynsmyndighet enligt definitionen i artikel 3.15 i samma direktiv.
Indikatorer för återhämtningsplanen	De kvalitativa och kvantitativa indikatorer som varje institut fastställer på grundval av den ram som föreskrivs i dessa riktlinjer i syfte att identifiera tidpunkterna för när åtgärderna i återhämtningsplanen får vidtas, i enlighet med artikel 9.1 i direktiv 2014/59/EU.
Institut	Institut enligt definitionen i artikel 2.1.23 i direktiv 2014/59/EU och moderföretag inom unionen enligt definitionen i artikel 85 i samma direktiv.
Total återhämtningskapacitet	Ett instituts eller en koncerns förmåga att återupprätta sin finansiella ställning efter en väsentlig försämring.
Återhämtningsplan	Den återhämtningsplan som beskrivs i artiklarna 5 och 6 i direktiv 2014/59/EU och den koncernåterhämtningsplan som beskrivs i artiklarna 7 och 8 i samma direktiv.

3. Genomförande

Ikraftträdande

14. Dessa riktlinjer tillämpas från och med den 14.02.2022.

Upphävande

15. Riktlinjer om minimiförteckningen över kvalitativa och kvantitativa indikatorer för återhämtningsplaner (EBA-GL-2015-02) från den 6 maj 2015⁴ upphävs och ersätts med verkan från den 14.02.2022.

4. Fastställande av ramverket med indikatorer för återhämtningsplanen

16. Ramverket med indikatorer för återhämtningsplanen bör fastställas av instituten och bedömas av den behöriga myndigheten med beaktande av de kriterier som anges i dessa riktlinjer.
17. Återhämtningsplanen bör, som ett viktigt inslag i styrningsstrukturen, innehålla detaljerad information om beslutsprocessen för att aktivera återhämtningsplanen genom en upptrappningsprocess med användning av de indikatorer som fastställs i det relevanta ramverket och i enlighet med artikel 9.1 i direktiv 2014/59/EU.
18. När instituten fastställer detta ramverk bör de beakta att överträdelser av indikatorer inte automatiskt aktiverar något specifikt återhämtningsalternativ, utan visar att en upptrappningsprocess bör inledas för att besluta om åtgärder ska vidtas eller inte.
19. Institutens återhämtningsplaner bör innehålla både kvantitativa och kvalitativa indikatorer.
20. När institutet, inom sin allmänna riskhanteringsram i enlighet med artikel 5.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 2016/1075, fastställer gränsvärden för de kvantitativa indikatorerna i sin återhämtningsplan bör det använda sig av progressiva mått (en så kallad trafikljusmetod) för att informera sin ledning om att sådana gränsvärden potentiellt kan nås.

Kategorier av indikatorer för återhämtningsplaner

21. Institutet bör i återhämtningsplanen inkludera åtminstone följande obligatoriska kategorier av indikatorer för återhämtningsplaner, som beskrivs närmare i riktlinjerna:

⁴ <https://eba.europa.eu/sites/default/documents/files/documents/10180/1064487/4bf18728-e836-408f-a583-b22ebaf59181/EBA-GL-2015-02%20GL%20on%20recovery%20plan%20indicators.pdf>

- a. Kapitalindikatorer
 - b. Likviditetsindikatorer
 - c. Lönsamhetsindikatorer
 - d. Indikatorer för tillgångskvalitet
22. Institutet bör dessutom inkludera de två följande kategorierna av indikatorer för återhämtningsplaner, som beskrivs närmare i dessa riktlinjer, såvida de inte på ett tillfredsställande sätt motiverar för de behöriga myndigheterna att dessa kategorier inte är relevanta på grund av institutets juridiska form, riskprofil, storlek och/eller komplexitet (det vill säga en presumtion som kan motbevisas):
- a. Marknadsbaserade indikatorer
 - b. Makroekonomiska indikatorer
23. Institutet bör inkludera specifika indikatorer för återhämtningsplaner enligt förteckningen per kategori i bilaga II till dess riktlinjer, såvida de inte på ett tillfredsställande sätt motiverar för de behöriga myndigheterna att dessa specifika indikatorer inte är relevanta på grund av institutets juridiska form, riskprofil, storlek och/eller komplexitet eller inte kan tillämpas på grund av egenskaperna hos den marknad på vilken institutet verkar (det vill säga en presumtion som kan motbevisas).
24. När ett institut begär undantag från presumtionen enligt punkt 23 för någon av de indikatorer som specificeras i bilaga II bör den om möjligt ersätta den med en annan indikator i samma kategori som är mer relevant för detta institut. Om det inte är möjligt att byta ut en indikator i bilaga II bör institutet inkludera minst en indikator i var och en av de kategorier som anges i punkt 21 i sina återhämtningsplaner.
25. Institutet bör inte begränsa sin uppsättning indikatorer till minimiförteckningen i bilaga II, och bör överväga att inkludera andra indikatorer i linje med principerna och beskrivningen av kategorierna i dessa riktlinjer. I detta syfte omfattar bilaga III en icke uttömmande förteckning med exempel på ytterligare indikatorer för återhämtningsplaner fördelade i kategorier.
26. Ramverket med indikatorer för återhämtningsplaner bör utformas enligt följande:
- a. Den bör anpassas till ett instituts affärsmodell och vara lämplig för dess riskprofil. Den bör identifiera viktiga sårbarheter som mest sannolikt kommer att påverka institutets finansiella situation.
 - b. Den bör vara lämplig för varje instituts struktur, storlek och komplexitet. Framför allt bör antalet indikatorer vara tillräckligt för att varna institutet vid försämrade förhållanden på en mängd olika områden. Samtidigt bör indikatorerna vara tillräckligt målinriktade och hanterbara för institutet.
 - c. Den bör vara anpassad till den övergripande ramen för riskhantering, de befintliga likviditets- och kapitalindikatorerna för beredskapsplanen samt indikatorerna för kontinuitetsplanen.
 - d. Den bör möjliggöra regelbunden övervakning och vara integrerad med institutets styrning och upptrappnings- och beslutsförfaranden.

- e. Den bör innehålla framåtblickande indikatorer.

Villkor för justering av indikatorer för återhämtningsplanen

27. Vid justering av ramen med indikatorer bör institutet beakta följande:

- a. Den totala återhämtningskapaciteten hos tillgängliga alternativ: institut med en mer begränsad total återhämtningskapacitet bör överväga tidigare överträdelse av indikatorerna för återhämtningsplanen för att maximera möjligheterna till ett framgångsrikt genomförande av deras mer begränsade återhämtningsalternativ.
- b. Tidsplanen för och komplexiteten hos genomförandet av återhämtningsalternativen med hänsyn tagen till styrformer, nödvändiga myndighetsgodkännanden i alla relevanta jurisdiktioner och potentiella operativa hinder för genomförandet. Institut som förlitar sig på alternativ som är mer komplicerade att genomföra och som sannolikt kommer att kräva längre genomförandetid bör justera sina indikatorer med större försiktighet, så att de får tillräcklig förvarning.
- c. På vilket stadium av krisen återhämtningsalternativet realistiskt sett kan användas effektivt. När institutet tar ställning till detta bör det beakta att den fulla nyttan av vissa slags alternativ kan vara svårare att uppnå på ett senare stadium av stressituationen än om de genomförs tidigt. För återhämtningsalternativet "skaffa kapital på marknaden" bör ett institut till exempel överväga om och när detta realistiskt sett låter sig göras. Institutet bör vara medvetna om att det kan bli svårare att skaffa externt kapital ju närmare de kommer en överträdelse av sina kapitalkrav.
- d. Försämringstakten i en kris. Institutet bör vara medvetna om att försämringstakten visserligen i slutändan beror på de särskilda omständigheterna under krisen, men att den finansiella ställningen hos institut med vissa profiler, däribland institut som har en mindre diversifierad affärsmodell och andra enskilda särdrag, kan försämrans snabbare och lämna kortare tid för genomförandet av återhämtningsalternativen. Institutet bör också överväga att använda indikatorer som visar försämring över tid, i syfte att upptäcka situationer där den finansiella ställningen (till exempel kapitalet) snabbt urholkas väsentligt. Dessutom bör de överväga att övervaka förändringen av en parameter om det är svårt att fastställa en specifik tidpunkt då ett upptrappningsförfarande ska inledas.
- e. Institutets ram för riskhantering (inklusive den interna processen för bedömning av kapitalbehov) och ram för riskaptit. Institutet bör säkerställa att justeringen av indikatorerna för återhämtningsplanen är förenlig med dess ramverk för riskhantering och riskaptit (till exempel system för tidig varning och beredskaps- och kontinuitetsplaner).

28. Institutet bör kunna beskriva för den behöriga myndigheten hur det har fastställt justeringen av indikatorerna för återhämtningsplanen och visa att gränsvärdena skulle överskridas i tillräckligt god tid för att vara effektiva.

29. Lämpligheten hos justeringarna av indikatorerna för återhämtningsplanen bör övervakas regelbundet och, i enlighet med artikel 5.2 i direktiv 2014/59/EU, uppdateras minst en gång om året eller oftare om detta enligt institutet är påkallat av en förändring av institutets affärsverksamhet eller dess finansiella situation. Uppdateringar av indikatorerna för återhämtningsplanen bör snabbt och i vederbörlig ordning meddelas, förklaras för och motiveras för den behöriga myndigheten. De behöriga myndigheterna bör fatta beslut om att godkänna sådana uppdateringar i samband med sina bedömningar av återhämtningsplanen.

30. Behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter kan besluta att införa tillfälliga lättnader i händelse av systemkriser, i syfte att minska regelbördor som negativt kan påverka institutens förmåga att fortsätta att stödja den reella ekonomin. I och med att sådana lättnader från tillsyns- och resolutionsmyndigheters sida till sin natur är tillfälliga och har specifika mål bör de inte resultera i någon automatisk förändring av institutens justeringar av indikatorer för återhämtningsplanen.
31. De behöriga myndigheterna kan godkänna att justeringar av indikatorer för återhämtningsplanen uppdateras i vederbörligen motiverade fall som till exempel följande:
 - a. De justerade indikatorerna överensstämmer med de allmänna villkoren för justering av indikatorer för återhämtningsplanen som anges i punkt 27.
 - b. Ändringarna speglar förändringar av institutens affärsprofil eller finansiella profil och överensstämmer med institutets interna ramverk för riskhantering och riskaptit.
 - c. Justeringen strider inte mot målen för tillsynsmyndighetens lättnader.
 - d. Kapitalindikatorerna är alltid justerade till sådana nivåer att de överstiger de relevanta kapitalbaskraven enligt del tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013, kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402 och artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU.

Åtgärder och anmälningar när en indikator överträds

32. För att överträdelser av indikatorer verkligen ska fungera som varningsklockor, i linje med de interna förfaranden som fastställs i återhämtningsplanerna i enlighet med artikel 5.3 a i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 2016/1075, bör institutet snabbt och
 - a. senast en arbetsdag efter det att en indikator för återhämtningsplanen överträds informera sin ledning via ett uppdragningsförfarande som syftar till att säkerställa att överträdelser beaktas och vid behov åtgärdas och
 - b. senast arbetsdagen efter det att den interna uppdragningsförfarande som avses i punkt a) har genomförts anmäla överträdelser av indikatorer för återhämtningsplanen till den relevanta behöriga myndigheten.
33. Om en indikator för återhämtningsplanen har överträts bör institutets ledning, också på grundval av artikel 9.1 i direktiv 2014/59/EU, göra en bedömning av situationen, besluta om huruvida återhämtningsåtgärder ska vidtas och omgående meddela den behöriga myndigheten sitt beslut.
34. Det beslut som institutet fattar enligt ovanstående punkt bör grundas på en underbyggd analys av omständigheterna kring överträdelser. Om beslutet innebär att institutet ska vidta åtgärder i enlighet med återhämtningsplanen bör den behöriga myndigheten tillställas en handlingsplan som bygger på en förteckning över potentiella trovärdiga och genomförbara återhämtningsalternativ som kan användas i denna stressituation samt en tidsplan för åtgärdandet av överträdelser. Om inga åtgärder har beslutats bör skälen till detta klart framgå av förklaringen till den behöriga myndigheten, när så är lämpligt tillsammans med en redogörelse för hur det är möjligt att återställa specifika typer av indikatorer och överträdelser av dessa utan att vidta återhämtningsåtgärder.

35. Alla åtgärder och alternativ som institutet beslutar om eller överväger att använda sig av till följd av en överträdelse av en indikator bör anses vara relevanta för kommunikationen med den behöriga myndigheten, även om de tidigare inte ingick i återhämtningsplanen. Som vägledning bör återhämtningsalternativen i enlighet med artikel 8 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 2016/1075 innefatta åtgärder som är extraordinära till sin natur samt åtgärder som också kan vidtas inom ramen för den normala verksamheten (till exempel från beredskapsåtgärder till mer extrema och radikala återhämtningsalternativ).
36. Den slutliga beslutet om en potentiell aktivering av återhämtningsplanen fattas av institutet, och utlöses inte automatiskt av en överträdelse. När den behöriga myndigheten har informerats om överträdelsen bör den samverka aktivt med institutet.
37. Inom ramen för denna aktiva samverkan bör den behöriga myndigheten övervaka i) att institutet snabbt inleder lämpliga upptrappningsförfaranden och ii) om diskussionerna om aktivering av planen förs på rätt ledningsnivå i institutet. Den behöriga myndigheten bör bedöma om det resonemang som institutets beslut att genomföra eller inte genomföra återhämtningsalternativ bygger på är genomblickbart och genomtänkt.

Arrangemang för övervakning av indikatorer för återhämtningsplanen

38. Institutets övervakning av indikatorerna för återhämtningsplanen bör ske med lämplig regelbundenhet och göra det möjligt att på begäran snabbt informera den behöriga myndigheten om indikatorernas värden.
39. Institutet bör på begäran av den behöriga myndigheten kunna tillhandahålla värden för alla indikatorerna i återhämtningsplanen (med eller utan överträdelser) minst månatligen, även om indikatorernas värden inte har förändrats. Den behöriga myndigheten bör överväga att begära sådan information oftare, särskilt i krissituationer och när en eller flera indikatorer för återhämtningsplanen har överträtts, med beaktande av krisens art och hastighet (om förloppet är snabbt eller långsamt) samt typen av indikator (till exempel likviditetsindikatorer).

5. Indikatorer för återhämtningsplanen

Kapitalindikatorer

40. Kapitalindikatorer bör identifiera väsentliga faktiska och sannolika framtida försämringar av kvantiteten eller kvaliteten för kapitalet i en verksamhet i fortsatt drift, inklusive en ökad hävstångseffekt.
41. I samband med att ett institut väljer kapitalindikatorer bör man överväga hur man kan lösa de problem som beror på att sådana indikatorer kan ha sämre förmåga att reagera i tid än andra typer av indikatorer, samt att vissa åtgärder för att återställa ett instituts kapitalställning kan ta längre tid att verkställa eller vara mer känsliga för marknaden eller andra förhållanden. Detta kan framför allt uppnås genom framåtblickande prognoser som bör beakta viktiga avtalade förfallotider för kapitalinstrument.

42. Kapitalindikatorerna bör även integreras i institutets interna process för bedömning av kapitalbehov enligt artikel 73 i direktiv 2013/36/EU.
43. Institutet bör, med utgångspunkt i lagstadgade kapitalkrav, justera indikatorernas gränsvärden till lämpliga nivåer för att se till institutet är tillräckligt långt från att överträda de kapitalkrav som gäller för institutet (inklusive lägsta kapitalbaskrav enligt artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013 och ytterligare kapitalbaskrav enligt artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU).
44. I linje med målet för återhämtningsprocessen och den flexibilitet som institutet har att agera självständigt när indikatorer överträds bör indikatorer för kapitalbasen sättas högre än indikatorer som kan bli föremål för tillsynsinsriktningen.
45. Generellt sett bör kapitalindikatorerna justeras till en nivå som överstiger det kombinerade buffertkravet. Om ett institut justerar sina kapitalindikatorer inom buffertarna bör det tydligt visa i sin återhämtningsplan att dess återhämtningsalternativ kan genomföras i en situation där buffertarna helt eller delvis har utnyttjats.
46. Gränsvärdena för indikatorer som rör kraven i artiklarna 45c och 45d i direktiv 2014/59/EU (minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder) och artikel 92a eller 92b i förordning (EU) nr 575/2013 (total förlustabsorberingskapacitet, uttryckt som andelar av det totala riskvägda exponeringsbeloppet och det totala exponeringsmåttet), bör anpassas till justeringen av indikatorerna för kapitalbasen och sättas till en nivå som överstiger den nivå där resolutionsmyndigheten kan ingripa i enlighet med artikel 16a i direktiv 2014/59/EU [som infördes genom direktiv (EU) 2019/879] och artikel 128 i direktiv 2013/36/EU [i dess ändrade lydelse genom direktiv (EU) 2019/878]. Institutet bör i allmänhet justera gränsvärdet till en nivå som överstiger det kombinerade buffertkravet när det beaktas utöver i) minimikravet på total förlustabsorberingskapacitet (TLAC) och ii) det slutliga minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder eller de bindande mellanliggande målnivåerna (om dessa skiljer sig åt) uttryckt som andelar av det totala riskvägda exponeringsbeloppet. Institutet bör också ta hänsyn till eventuella andra faktorer som anses vara relevanta för fastställandet av dessa krav, däribland i tillämpliga fall ett efterställningskrav. Om ett institut justerar indikatorer som rör minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder och total förlustabsorberingskapacitet inom buffertarna måste det tydligt visa i sin återhämtningsplan att dess återhämtningsalternativ kan genomföras i en situation där buffertarna helt eller delvis har utnyttjats.
47. Gränsvärdet för indikatorn bör ta hänsyn till de kvalificerade skuldernas löptider och institutets förmåga att förnya dem. När det gäller koncerner som har resolutionsstrategier med flera ingångspunkter, där tillsynen och resolutionen kan ha olika räckvidd, bör institutet justera indikatorer som rör minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder och den totala förlustabsorberingskapaciteten på koncernnivå för respektive resolutionsenheter/resolutionsgrupper.
48. Justeringen av gränsvärdet för minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör fastställas av den behöriga myndigheten i samråd med resolutionsmyndigheten när de bedömer återhämtningsplanen. När den behöriga myndigheten får information från institutet om att indikatorn för minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder har överträts bör den meddela resolutionsmyndigheten detta och samarbeta med den, mot bakgrund av den betydelse minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder har för de resolutionsmål som fastställs i artikel 31 i direktiv 2014/59/EU.

Likviditetsindikatorer

49. Likviditetsindikatorer bör kunna förvarna ett institut om potentialen för eller en verklig försämring av institutets kapacitet att tillgodose sina aktuella och förutsedda likviditets- och finansieringsbehov.
50. Institutets likviditetsindikatorer bör syfta både på institutets kort- och långfristiga likviditets- och finansieringsbehov och fånga upp institutets beroende av interbankmarknader och av inlåning från allmänheten, samt i förekommande fall urskilja nyckelvalutor.
51. Likviditetsindikatorerna bör integreras i de strategier, processer och system samt den policy som utarbetas av varje institut i enlighet med artikel 86 i direktiv 2013/36/EU och dess befintliga ram för riskhantering.
52. Likviditetsindikatorerna bör även täcka andra potentiella likviditets- och finansieringsbehov, som till exempel exponeringar mot koncernintern finansiering och behov som härrör från strukturer utanför balansräkningen.
53. Institutet bör justera gränsvärdena för likviditetsindikatorerna till sådana nivåer att de förvarnar institutet om potentiella och/eller faktiska risker med att inte uppfylla minimikraven (däribland ytterligare likviditetskrav enligt artikel 105 i direktiv 2013/36/EU, i tillämpliga fall).
54. Institutet bör därför justera gränsvärdena för indikatorer som bygger på lagstadgade kapitalkrav (indikatorer för likviditetstäckningskvot och stabil nettofinansieringskvot) till nivåer som överstiger minimikraven på 100 procent.
55. För att justera gränsvärdena för likviditetssituationen bör institutet beakta likviditetsmått som används i den interna övervakningen, vilka återspeglar dess egna antaganden om den likviditet som realistiskt sett kan erhållas från källor som inte beaktas i tillsynsorganens krav. Här kan institutet ta hänsyn till beloppen i likviditetsreserven, andra källor till likviditet (till exempel inlåning hos andra kreditinstitut) och andra relevanta justeringar. När institutet fastställer framåtblickande indikatorer bör det bedöma vilka löptider som ska tas med i beräkningen utifrån institutets riskprofil, och sedan beakta de uppskattade in- och utflödena.

Lönsamhetsindikatorer

56. Lönsamhetsindikatorer bör fånga upp ett instituts inkomstrelaterade aspekter som skulle kunna leda till en snabb försämring av institutets finansiella ställning på grund av lägre balanserade vinstmedel (eller förluster) som påverkar institutets kapitalbas.
57. Denna kategori bör inbegripa indikatorer för återhämtningsplaner som hänvisar till förluster till följd av operativa risker, vilka i hög grad kan påverka resultaträkningen, inklusive men utan att begränsa sig till problem som rör uppförande, externa och interna bedrägerier och/eller andra händelser.

Indikatorer för tillgångskvalitet

58. Indikatorer för tillgångskvalitet bör mäta och övervaka utvecklingen av kvaliteten på institutets tillgångar. Mer specifikt bör de ange när en försämring av tillgångskvaliteten kan leda fram till den tidpunkt när institutet bör överväga att vidta en åtgärd som beskrivs i återhämtningsplanen.

59. Indikatorerna för tillgångskvalitet kan omfatta både en stock- och en flödeskoefficient för nödlidande exponeringar i syfte att fånga upp deras nivå och dynamik.
60. Indikatorerna för tillgångskvalitet bör omfatta aspekter som till exempel exponeringar utanför balansräkningen och effekten av nödlidande lån på tillgångskvaliteten.

Marknadsbaserade indikatorer

61. Marknadsbaserade indikatorer syftar till att fånga upp marknadsaktörernas förväntningar på snabbt försämrade finansiella förhållanden för institutet som potentiellt skulle kunna leda till störningar i tillgången till finansierings- och kapitalmarknader. I enlighet med denna målsättning bör ramen för kvalitativa och kvantitativa indikatorer syfta på följande typer av indikatorer:
 - a. Kapitalbaserade indikatorer som fångar upp variationer i aktiekurser för börsnoterade bolag, eller kvoter som mäter förhållandet mellan bokfört värde och marknadsvärde för eget kapital.
 - b. Skuldbaserade indikatorer som fångar upp förväntningar bland tillhandahållare av marknadsfinansiering som till exempel creditswappar eller creditspreadar.
 - c. Portföljrelaterade indikatorer som fångar upp förväntningar med avseende på specifika tillgångsklasser som är relevanta för varje institut (till exempel fastigheter).
 - d. Sänkta kreditvärdigheter (på lång och/eller kort sikt) eftersom de avspeglar kreditvärderingsinstitutens förväntningar som snabbt kan leda till förändrade förväntningar bland marknadsaktörer när det gäller institutets finansiella ställning.

Makroekonomiska indikatorer

62. Makroekonomiska indikatorer syftar till att fånga upp tecken på försämringar av de ekonomiska förhållanden under vilka institutet bedriver sin verksamhet, eller på exponerings- eller finansieringskoncentrationer.
63. De makroekonomiska indikatorerna bör utgå från mått som påverkar institutets resultat i specifika geografiska områden eller i företagssektorer som är relevanta för institutet.
64. Bland de makroekonomiska indikatorerna bör följande former finnas:
 - a. Geografiska makroekonomiska indikatorer för olika myndighetsområden som institutet är exponerat för, även med tanke på risker till följd av potentiella rättsliga hinder.
 - b. Sektoriella makroekonomiska indikatorer som avser större specifika ekonomiska sektorer som institutet är exponerat för (till exempel sjöfart, fastigheter).

Bilaga I – Kategorier av indikatorer för återhämtningsplaner

Kategorier av indikatorer för återhämtningsplaner (de första fyra kategorierna är obligatoriska medan de två sista kan undantas om ett institut kan motivera att de inte är relevanta)
Obligatoriska kategorier
1. Kapitalindikatorer
2. Likviditetsindikatorer
3. Lönsamhetsindikatorer
4. Indikatorer för tillgångskvalitet
Kategorier som är föremål för presumtion som kan motbevisas
5. Marknadsbaserade indikatorer
6. Makroekonomiska indikatorer

Bilaga II – Minimiförteckning över indikatorer för återhämtningsplaner

Minimiförteckning över indikatorer för återhämtningsplaner (ett institut har för varje indikator möjligheten att visa att den inte är relevant för institutet, men den bör i så fall ersättas med en annan indikator som är mer relevant för detta institut)	
1. Kapitalindikatorer	
a)	Kärnprimärkapitalkvot
b)	Total kapitalrelation
c)	Bruttosoliditetsgrad
d)	Minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder och total förlustabsorberingskapacitet (i relevanta fall)
2. Likviditetsindikatorer	
a)	Likviditetstäckningskvot
b)	Stabil nettofinansieringskvot
c)	Tillgängliga enligt centralbanken medräkningsbara icke pantsatta tillgångar
d)	Likviditetssituation
3. Lönsamhetsindikatorer	
a)	(Avkastning på tillgångar) eller (avkastning på eget kapital)
b)	Väsentliga verksamhetsförluster
4. Indikatorer för tillgångskvalitet	
a)	Tillväxttakten för bruttovärdet av nödlidande lån
b)	Täckningsgrad [avsättningar/(totala nödlidande lån)]
5. Marknadsbaserade indikatorer	
a)	Kreditvärdering under negativ översyn eller sänkt kreditvärdering
b)	Kreditswappspread
c)	Variation i aktiekurs
6. Makroekonomiska indikatorer	
a)	Variationer i BNP
b)	Statskreditswapp

Bilaga III – Illustrativ förteckning över indikatorer för återhämtningsplaner

Ytterligare indikatorer för återhämtningsplaner (icke uttömmande förteckning över exempel)
1. Kapitalindikatorer
a) (Balanserade vinstmedel och reserver)/totalt eget kapital
b) Negativa uppgifter om viktiga motparters finansiella ställning
2. Likviditetsindikatorer
a) Koncentration av likviditets- och finansieringskällor
b) Total finansieringskostnad (inlåning från allmänheten och marknadsfinansiering)
c) Genomsnittlig marknadsfinansiering
d) Löptidsobalanser
e) Kostnaden för marknadsfinansiering
3. Lönsamhetsindikatorer
a) K/I-tal (rörelsekostnader/rörelseintäkter)
b) Räntemarginal
4. Indikatorer för tillgångskvalitet
a) Nödlidande nettolån/eget kapital
b) (Nödlidande bruttolån)/total utlåning
c) Tillväxttakt för finansiella tillgångars värdeminskning
d) Nödlidande lån per väsentlig geografisk eller sektoriell koncentration

e) Anståndsexponeringar ⁵ /totala exponeringar
5. Marknadsbaserade indikatorer
a) Marknadspris/bokfört värde
b) Hot mot institutets anseende eller väsentligt skadat anseende
6. Makroekonomiska indikatorer
a) Kreditvärdering under negativ översyn eller sänkt kreditvärdering för statsskulder
b) Arbetslöshetsgrad

⁵ Anståndsexponeringar enligt definitionen i artiklarna [Commission Implementing Regulation (EU) 2021/451 of 17 December 2020, Annex V, Part 2, par. 240-268].